

ליה מטרוניתא, במלין אלין דרחימו. לקבר דא, הגידה לי שאהבה נפשי. אנת, דכל רחימו דנפשי בך, אי לא תתחבר בי, איכה תרעה עלמא, איך תזון נפשך מעומקא עילאה, לך, ולאחרני, דהא ברכאן דלעילא לא שריין, אלא באתרא דדכר ונוקבא.

שלקמה אהיה פעטיה. איכדין אהא בכסופא, פד תבעין מיני מזונא בני אבהן, דאינון עדרי חבריה, עדר ה' ממש. בגין כך אהבת צדק, דא פורסייא דילך. ותשנא רשע, דא סטרא דשפחה, דכל מילתא בחיובא, וקיימא לחיובא על עלמא.

דבר אחר, אף על גב דכלא חד, אהבת צדק, אלין ישראל דאחידין בהאי צדק, ואיהי חולקהון, דכתיב (מלאכי א ב) אהבתי אתכם וכו', ואהב את יעקב. לאסגאה דרגא דצדק, דאחידי בה בשעתא דאיקרי יעקב. ותשנא רשע, דא עשו, דכל עובדוי בחיובא, וסטרא דיליה סטרא דרשע, חויא עקימא. הדא הוא דכתיב,

(שם ג) ואת עשו שנאתי.

על כן משחף אלהים אלהיה שמן ששון, דא משחא טבא, דנגיד על רישך מסטרא עילאה, דאקרי הכי. מאי על כן. בגין דאהבת צדק.

הרא הוא דכתיב, (תהלים קלג א) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. שבת אחים, אתחברותא דאח בצדק. גם, לאסגאה לישראל. בגין כך אמרת ליה, איכה תרעה לגרמך. איכה תרביץ, אינון עדרין קדישין דיעקב. מחבריה, אלין אבהן עילאין, דאתחברו בך בקדמיתא.

מאד בעיר אלהינו. ועל זה מושכת אותו הגבירה בדברי האהבה הללו.

בנגד זה - (שיר א) הגידה לי שאהבה נפשי. אתה שפל אהבת נפשי בך. אם לא תתחבר עמי, איך תרעה את העולם? איך תזון את נפשך מהעמק העליון, אותך ואת האחרים? שהרי אין שורות הברכות שלמעלה אלא במקום של זכר ונוקבה.

שלקמה אהיה פעטיה (שם). איך אהיה פבושה, פשתובעים ממני מזון בני האבות, שהם עדרי חבריה, עדר ה' ממש. משום כך אהבת צדק - זה הפסא שלך. ותשנא רשע - זה צד השפחה, שפל דכריה בחובה, ועומדת לחיב על העולם.

דבר אחר, אף על גב שהכל אחד - אהבת צדק, אלו ישראל שאחוזים בצדק הזה, והיא חלקם, שפתיב (מלאכי א) אהבתי אתכם וכו', ואהב את יעקב. לרבות הדרגה של צדק, שאחוז בה בשעה שנקרא יעקב. ותשנא רשע - זה עשו, שפל מעשיו בחובה, וצדו צד של רשע, נחש עקלתון. זהו שכתוב (שם) ואת עשו שנאתי.

על כן משחף אלהים אלהיה שמן ששון (תהלים מה) - זה השמן הטוב ששופע על ראשך מהצד העליון, שנקרא בך. מה זה על כן? משום שאהבת צדק.

זהו שכתוב (שם קלג א) הנה מה טוב ומה נעים נעים שבת אחים גם יחד. שבת אחים - התחברות של אח בצדק. גם - לרבות את ישראל. משום כך אמרה לו: איכה תרעה - לעצמך, איכה תרביץ - אותם העדרים הקדושים של יעקב. מחברך - אלו האבות העליונים, שהתחברו עמך בראשונה.

דָּבַר אַחַר, יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן אַחִים וְרַעִים לִיה, נִגְדִין לְהַאי שְׁמֵן שְׁשׁוֹן עַל רִישִׁיה, בְּצִלוֹתְהוֹן. שְׁמֵן שְׁשׁוֹן, אֵלִין תְּרִיסַר נְהַרִי אֶפְרַסְמוֹנָא דְכַיִיא, דְנִהַרִין בָּהּ. וְכַדִּין חֲדוּה בְּעֵלְמִין, רְצוֹן בְּעֵלְמִין, וְרוּגְזָא אֶסְתַּלַּק מֵעֵלְמָא.

דָּבַר אַחַר, יִשְׂרָאֵל שְׁהֵם אַחִים וְרַעִים לוֹ, מְשַׁפִּיעִים אֶת הַשְּׁמֵן שְׁשׁוֹן הַזֶּה עַל רִאשׁוֹ בְּתַפְלָתָם. שְׁמֵן שְׁשׁוֹן - אֵלוֹ שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְהָרוֹת אֶפְרַסְמוֹן זָף, שְׁמֵאִירִים בָּהּ. וְאִזּוּ יֵשׁ שְׁמַחָה בְּעוֹלָמוֹת, רְצוֹן בְּעוֹלָמוֹת, וְהַרְגִּזוּ מִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם.

מִר וְאַהֲלוֹת, מִר: דָּא אַבְרָהָם, דְאַקְרִי הַר הַמִּר. וְאַהֲלוֹת: דָּא יַעֲקֹב. קְצִיעוֹת: דָּא יַצְחָק. כָּל בְּגֵדוֹתֶיהָ: בְּאֵלִין תְּלַת גְּוֹנִין, חִיוו"ר וְסוּמ"ק וְיִרו"ק, אֲשַׁתְּלִימוּ אִינוּן לְבוּשֵׁי דְאַרְגֹּוֹנָא.

מִר וְאַהֲלוֹת (שם מא), מִר - זֶה אַבְרָהָם, שְׁנִקְרָא הַר הַמִּר. וְאַהֲלוֹת - זֶה יַעֲקֹב. קְצִיעוֹת - זֶה יַצְחָק. כָּל בְּגֵדוֹתֶיהָ - בְּשִׁלְשֵׁת הַצְּבָעִים הַלָּלוּ, לְכַ"ן אֲדִי"ם וְיִר"ק, הַשְּׁתַּלְּמוּ אוֹתָם לְבוּשֵׁי דְאַרְגֹּוֹנָא.

מִן הֵיכְלֵי שָׁן, אֵלִין שְׁבַעַה הֵיכְלִין עֵילְאִין, דְנִשְׁמַתְהוֹן דְצַדִּיקַיָּא חֲדָאן בְּהוּ קַמִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְכַדִּין חֲדוּה קַמִּיה. וְאַמַּאי אֵיקְרוּן הֵיכְלֵי שָׁן, בְּגִין דְזָכוּ בְּאוֹרֵייתָא, וְאַתְתַּקְפ"ו בָּהּ, זָכוּ לְהַאי ש"ן.

מִן הֵיכְלֵי שָׁן (שם) - אֵלוֹ שְׁבַעַה הֵיכְלוֹת עֵלְיוֹנִים, שְׁנִשְׁמַתוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַחוֹת בָּהֶם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוּ שְׁמַחָה לְפָנָיו. וְלָמָּה נִקְרְאוּ הֵיכְלֵי שָׁן? מִשּׁוּם שְׁזָכוּ בְּתוֹרָה וְהִתְחַזְּקוּ בָּהּ, זָכוּ לְש"ן הַזֶּה.

מִנֵּי שְׁמַחוּךְ, בְּמַאי עֶסְקִין אִינוּן נִשְׁמַתִּין. אִינוּן עֶסְקִין בְּתַשְׁבְּחָאן דִּידֵי קַמְךָ. וְכַדִּין חֲדוּה קַמְךָ אֲשַׁתְּלִימַת, דְלִית חֲדוּה קַמִּיה מְכַל רְתִיכִין דִּילִיה, כְּחֲדוּה דְנִשְׁמַתְהוֹן דְצַדִּיקַיָּא דְאִינוּן קְרִיבִין לִיה.

מִנֵּי שְׁמַחוּךְ (שם), בְּמָה עוֹסְקוֹת הַנְּשַׁמּוֹת הַלָּלוּ? הֵן עֹסְקוֹת בְּתַשְׁבְּחוֹת שְׁלֵי לְפָנֶיךָ, וְאִזּוּ מְשַׁלְּמַת הַשְּׁמַחָה לְפָנֶיךָ, שְׂאִין שְׁמַחָה לְפָנָיו מְכַל מְרַכְבּוֹתָיו, כְּשִׁמְחַת נִשְׁמוֹתָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁהֵם קְרוּבִים לוֹ.

דָּבַר אַחַר, מִנֵּי שְׁמַחוּךְ, וְדַאי דְלִית חֲדוּה קַמִּיה, כְּזִמְנָא דְעַבְד שְׁלֵמָה שִׁיר הַשִּׁירִים. וְשַׁבַּח תוֹשְׁבְּחָאן דְמִטְרוֹנִיתָא לְמַלְכָּא.

דָּבַר אַחַר מִנֵּי שְׁמַחוּךְ, וְדַאי שְׂאִין שְׁמַחָה לְפָנָיו כְּמוֹ הַזְּמֵן שְׁעֶשֶׂה שְׁלֵמָה אֶת שִׁיר הַשִּׁירִים, וְשַׁבַּח אֶת תְּשַׁבְּחַת הַגְּבִירָה אֶל הַמֶּלֶךְ.

וְמַאי אָמְרִין. בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקְרוּתֶיהָ. בְּנוֹת מְלָכִים: אֵלִין נִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין, דְאַקְרוּן וְדַאי בְּנוֹת מְלָכִים, דְהָא מְזוּוּגָא דְמַלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא הוּוּ אִינוּן. בִּיקְרוּתֶיהָ: דָּא גַן עֵדֶן, דִּיקְרִי מְכַל מַה דְבִרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּהַאי עֵלְמָא דְאִינוּן נְטִיעֵן דִּידוּי.

וְמָה אוֹמְרִים? בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקְרוּתֶיהָ. בְּנוֹת מְלָכִים - אֵלוֹ הַנְּשַׁמּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, שְׁוֹדַאי נִקְרְאוֹת בְּנוֹת מְלָכִים, שְׁהַרִי הֵם הָיוּ מְזוּוּגִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה. בִּיקְרוּתֶיהָ - זֶה גַן עֵדֶן שְׁנִכְבֵּד מְכַל מַה שְׁבִרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁהֵם נְטִיעוֹת יְדִיו. נְצַבָּה שְׁגַל לִימִינְךָ (שם), כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שם קי) נָאֵם ה' לְאֲדָנִי שֶׁב

נְצַבָּה שְׁגַל לִימִינְךָ, כְּמָה דְאֵתְּ אָמַר, (שם קי א) נָאֵם ה' לְאֲדָנִי שֶׁב לִימִינִי. בְּגִין כַּף

לימיני. משום כך למטה, נדבקה באברהם, ומשום כך נקרא אברהם אהבי, שנדבקה בו אהבתי והודיע את דיני לעולם, ובשבילה זכה לבן, שהרי ה"א נוספה עליו מקדם לכן.

בכתם אופיר (שם מה), כמו שנאמר (ישעיה יג) ואדם מכתם אופיר. ומתי היא בכתם אופיר? כשמוזדווגת עם המלך, כשיורד הכתר בדלוגים, שמאיר מצד האם העליונה, ושורה על ראש הגבירה. ואז (שם מד) כתפארת אדם לשבת בית. שהרי הבית של העולם הזה מתנהג על ידה.

משום כך אמרה לו, אם לא תתחבר עמי, איך אהיה בצמאון על אותם עדרים קדושים שסמוכים על שלחני? זהו שפתוב (שיר א) שלמה אהיה פעטיה על עדרי חבריך.

מה משיב לה הקדוש ברוך הוא? (תהלים מה) שמעי בת וראי. פנגד זה, (שיר א) אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך. אמר לה הקדוש ברוך הוא: הנה לך עצה עליונה, צאי לך בעקבי הצאן - אלו הצדיקים השלמים שהתעטרת בהם לפני, ורעי את גדיתיך - אותם שנמשכים אחריך.

ואוהם רשעי הדור יתמשפנו בחטאייהם, אלקה אותם ברצועה, ולא יוסיפו לחטא. ותשמרי בניך שהולכים אחריך, שלא יתמשפנו עליהם, והכל בדין ואמת. מה הטעם? שכל הנשמות הן לפני, ועל זה (יחזקאל יח) בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן.

כמו זה, שמעי בת וראי. שמעי, שבו תלוייה השמיעה, כשישראל חוזרים בתשובה לפני - שמעי, בידך להנהיג את העולם התחתון.

לתתא, באברהם אתדבקות, ובגין כך איקרי אברהם אהבי, דאתדבקות ביה אהבה דילי. ואודע דיני לעלמא, ובגינה זכה לבן, דהא ה"א איתוספת עלוי מקדמת דנא.

בכתם אופיר, כמה דאת אמר, (ישעיה יג יב) ואדם מכתם אופיר, ואימתי הוא בכתם אופיר. כד אזדווגא במלכא, כד נחית כתרא בדלוגין, דאנהיר מסטרא דאימא עילאה, ושניא על רישא דמטרוניתא, וכדין (שם מג יד) תפארת אדם לשבת בית. דהא ביתא דהאי עלמא, על ידה אתנהיגת.

בגין כך אמרה ליה, אם לא תתחבר בי, אכדין אהוי בצחותא על אינון עדרין קדישין, דסמכין על פתורי. הדא הוא דכתיב, שלמה אהיה פעוטיה על עדרי חבריך.

קודשא בריך הוא מה אתיב לה, שמעי בת וראי. לקביל דא, אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך. אמר לה קודשא בריך הוא, הא עיטא עילאה לך, צאי לך בעקבי הצאן, אלין זפאין שלימין דאתעטרת בהו קדמי, ורעי את גדיותיך אינון דאתמשכין אבתריך.

ואינון חייבי דרא, יתמשפנון בחובייהו, ואלקי תהון ברצועא, ולא יוספון למחטי. ותטרי בניך דאזלין אבתריך, דלא יתמשפנון עליהון, וכולא בדינא דקשוט. מאי טעמא.

דכל הנשמות קדמי אינון, ועל דא (יחזקאל יח כ) בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן. בגוונא דא שמעי בת וראי. שמעי, דבך תליא שמיעה, כד ישראל אהדין בתיובתא קמאי, שמעי, אעיל צלותהון קדמי, דפתתא דכלא כך הוא, כולא מסרית בידך לאנהגא הכניסי תפלותיהן לפני, שהפתח של הכל הוא כך, הפל מסרתי